

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Mgr. M. F.**, zast. Mgr. Milanem Musilem, advokátem, se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalovanému: **Generální ředitel Vězeňské služby ČR**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2008, č. j. 5 Ca 137/2007 - 94

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou na ochranu proti nečinnosti podanou u Městského soudu v Praze dne 9. 5. 2007 domáhal, aby uvedený soud žalovanému uložil vydat do 30 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o odvolání žalobce ze dne 12. 1. 2007 (doplněné podáními ze dne 27. 1. 2007, 12. 3. 2007, 4. 4. 2007 a 30. 4. 2007) proti rozhodnutí ředitele Vazební věznice v Hradci Králové ze dne 15. 11. 2006, č. j. 7/884/2006-20/Pers/20, kterým byl žalobce propuštěn ze služebního poměru příslušníka Vězeňské služby České republiky. Žalobce uvedl, že v dopise ze dne 11. 4. 2007, označeném jako „sdělení k podání ze dne 27. 1. 2007“, mu žalovaný sdělil, že podané odvolání nelze projednat ve smyslu § 132 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky (dále jen „služební zákon“), neboť údajným nepřevzetím rozhodnutí ze dne 16. 11. 2006 se žalobce zbavil práva odvolání. Žalobce namítal, že je povinností odvolacího orgánu (žalovaného) rozhodnout o podaném odvolání, a to i v případě, že dospěje k závěru, že odvolání bylo podáno opožděně. Odvolací orgán má povinnost vést ohledně doručování dokazování a pokud by i poté dospěl k závěru, že odvolání bylo podáno opožděně, měl by i o takovém odvolání rozhodnout. Služební zákon neupravuje možnost, aby o opožděně podaném odvolání nebylo vůbec rozhodnuto, naopak ukládá služebním funkcionářům, aby o podaném odvolání bylo vždy rozhodnuto.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 21. 5. 2008, č. j. 5 Ca 137/2007 - 94, uložil žalovanému povinnost rozhodnout o odvolání žalobce ze dne 12. 1. 2007, a to do 30ti dnů

od právní moci rozsudku a zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 14 837,50 Kč k rukám zástupce žalobce. Konstatoval, že o odvolání, které žalobce podal, dosud nebylo rozhodnuto, ač rozhodnutí o odvolání mělo být vydáno, proto žalobě vyhověl a podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost o odvolání rozhodnout.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále též „stěžovatel“) dne 19. 6. 2008 kasační stížnost u Městského soudu v Praze, z důvodů uvedených v § 103 odst. 1, písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tj. z toho důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem a navrhoval, aby napadený rozsudek Městského soudu v Praze byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. s odůvodněním, že právní následky napadeného rozsudku znamenají pro stěžovatele nenahraditelnou újmu; realizace napadeného rozsudku by znamenala vydání rozhodnutí o opožděném odvolání, přičemž předmětem kasační stížnosti je právě poukaz na nezákonnost této, městským soudem uložené, povinnosti.

Městský soud v Praze spis předložil Nejvyššímu správnímu soudu s předkládací zprávou, ve které uvedl, že kasační stížnost není podána včas. Nejvyšší správní soud se s tímto vyhodnocením opožděnosti podání kasační stížnosti ztotožňuje.

Ze spisu Městského soudu v Praze vyplývá, že napadený rozsudek tohoto soudu, v němž byl stěžovatel poučen o možnosti podání kasační stížnosti ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení, stěžovatel převzal - jak vyplývá ze záznamu na doručence - dne 4. 6. 2008.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., s. ř. s., musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Podle téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), byla v projednávané věci středa 4. 6. 2008 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti potom byla středa 18. 6. 2008. Tento den se totiž svým označením – středa – shoduje s označením dne, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohla být kasační stížnost podána s účinky zachování lhůty.

Podle otisku prezenčního razítka Městského soudu v Praze a záznamu na kasační stížnosti byla kasační stížnost tomuto soudu osobně doručena do podatelny tohoto soudu ve čtvrtek dne 19. 6. 2008 v 14:20 hod. Stalo se tak až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, která skončila ve středu 18. 6. 2008. Nezbyvá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout.

Nejvyšší správní soud současně dospěl k závěru, že není třeba rozhodnout o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti, jelikož za této procesní situace, kdy došlo k odmítnutí kasační stížnosti pro její opožděnost je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti totiž může přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu